

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΕΝΑΣ ΤΡΕΛΛΟΣ ΠΡΙΓΚΗΨ - Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Διάδοχος τοῦ θρόνου. — Μιὰ μποτίλια στὸ κεφάλι τοῦ παιδιού — Στὴ φύλακη. — Στὸ Συμβούλιο τοῦ Στέμματος μὲ τὸ σπωθὶ στὸ χέρι. — Μὲ μιὰ κλωτσιὰ στὸν ἄλλο κόσομο. — Ή παραίτησις ἐπὶ τῆς διαδοχῆς. — Μανία καταδίωξεος.

Στὸν πλήρον Μπέλις τῆς Σλαβονίας ποὺ μηνὸς καὶ πλέον βιογενός ὁ πρόγονος Γεώργιος τῆς Σερβίας, μεγαλείτερος ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως αὐτῆς Ἀλεξανδροῦ. "Ἐνας γιατρός, ἡμίποτος τοῦ πατέλιον καὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐπιτυχεῖ νῦν καὶ μέρα καὶ πληροφορεῖ σχετικῶς τὸ Βελγίγαδον.

Πείγκλησις τοῦλι καὶ οὐρήσαν πολλοί. "Υαλόγιαν ἀπόη καὶ βιαστεῖς τρέλλοι, ἀλλὰ η τοῦλι τοὺς ἐνρρόπετο ἀπὸ τοὺς ἑπτηδόνες τοῦν.

Ο Γεώργιος τῆς Σερβίας εἶνε 38 χρόνων. Η τοῦλι χρόνια τῶν ἔχει ἔβδολοῦθη πατά τρόπο ἀναμφιστήτη, διότε ν' ἀπολεῖται κάνει μποτίλια ὅπερει περὶ πλὴ τάπτης ἔναντι τοῦ, ἀπὸ τῆς συναίθισμένες στὰ γονιαῖς τῶν διαφόρων αὐλῶν. Ή ποτὲλι τοῦ Σερβοῦ πρόγκηρος ἔχει πλέον καταστῆ δημόσιο θέσμα. Θέμα καὶ κύρινος, γιατὶ ὁ τελεῖς ἀνέν πρόγκηρος ἔνεργος, ἐρριζής, ἔριζε διποτός ἥπελε καὶ ἔδημοισυργός τούς συνθερνοῦντος σκηνάς.

Απὸ τὴν ἔποχην ποὺ γνώμα ἀπὸ τὴν Ρωσία, τὸ 1903, διότι ὑπότεται στὸν αυτοκρατοριῶν στρατὸν, ἀρχούσε νὰ δείχνῃ τὰ πρότα σημεῖα τῆς τρέλλας τοῦ. "Ηταν τότε διόπτρα τοῦ θρόνου, δεκάεη χρόνων καὶ τοῦ εἰχαν διαδικαγωγή ἦν. Γάλλο ταχιατορχῷ Λαζαρέ. Ο διάδοχος τὴν μᾶρα γιττοποίει ἐναὶ πρότερη, τὴν ἀλλὰ ἓννα αὖλικο, τὴν ἀλλὰ ἓννα ὑπαυτοπτή. Ἀδίκως ὁ βασιλεὺς

Πέτρος τὸν συνεψητοῦντα, τὸν ἀπελπητεῖται καὶ τὸν τιμωροῦσε αὐτοτρόπο. "Ο πρόγκηρος ἦταν ἀτίθασος. Κάποτε ποὺ ὁ παιδαγωγὸς τοῦ παραπλέσθεις ζωσῷα στὸ βασιλεὺα ἐναντίον τοῦ, ὁ παρεισισθόμενος ποικύρην ἀριστεῖς ἵνα μποτούλι μὲ νερὸν καὶ τὸ πέταξε στὸ κεφαλὴ τοῦ Γάλλου ἀξιωματοῦ. Ο βασιλεὺς τὸν ἐπιφύρωσε τότε μὲ δέκα ημέρων φυλάκια στὸ φρούριο τοῦ Βελγίγαδου. "Οταν ὁ πρόγκηρος ἔρεθη στὸ σεκλί τῆς φύλακῆς τοῦ καὶ εἰδεῖ ὅτι είταν ἐπιλαμπένει μὲ πράγματα ποὺ ἱχνά φέρει ἀνάτασσος, δροισε μὲ κιλοταῖς νὰ συντείψῃ τὰ πάντα ἔκει μέσα. Ἀφοῦ είταν στὴ φύλακῇ δὲν ἦνει σημεῖα, ἴδιατερας ἐνύριας. Τὸν εστείλειν κατόπιν ὡς διεκπειρή σὲ μᾶρα

ἐπαιρούσῃ φρονοῦ. "Αλλὰ δοὺς καὶ ἡνὶ ἔπιγνωμεν δημιουργοῦντος ἐπειδούς. "Ερεψε, προσβάλεις, χτυποῦσος. Κατατίγεις τὰ μῆνη κανεῖς νὰ ὑπερετῆσῃ ὑπὲ τὰς διαταγάς τοῦ. "Οταν ἔνανγιστε στὸ Βελγίγαδο θέλεσε νὰ δῆ μέλεως τὸν πατέλιον τοῦ. Τοῦ εἴταν διέξειν τὴ στιγμὴ εἵτε συνένθετο τὸ συμφύλιον τοῦ στέμματος καὶ διέτρεψε νὰ περιμένει νὰ τελεσθῇ γιὰ νὰ δῆ τὸ βασιλεῖον. Μὰ δὲ διάδοχος δὲ γάντι καιροῦ, δίνει μᾶρα ξλωτιά στὴν πόρτα καὶ μπαίνει μέσα στὴν αὖλικα τοῦ συμβούλουν μὲ τὸ σπωθὶ γνωνό στὸ χέρι. Οι υποψοὶ ἐντρόμοι εἴσπεσσαν νὰ τραυτώσουν κατ' ἄπ' τὰ ἐπιτάλια καὶ ὁ βασιλεὺς ἐξποτίσαν ποτὲ γιὰ ν' ἀφολίσῃ τὸ μανιόνεμο διάδοχο.

Μ' ὅμα ταῦτα διάδοχος Γεώργιος ἥτο δημιουρέστατος καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ μίσους τοῦ, πρὸς τὴν Αὐτορία. Η νεολαία τοῦ Βελγίγαδου τοῦν ἐπέτρεψε. Γ' αὐτὸ καὶ τοῦ 1910 ἀπετάλι μαζὶ μὲ τὸν ποιητιστούγον Πάστος γιὰ νὰ ἔργηση βοήθεια ἀπὸ τὴν Ρωσίαν ἐναντίον τῆς Αὐτορίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ρωσικήν αὐλὴν δὲ Γεώργιος ἔσκενε τὰ ίδια καὶ γειτούρα καὶ γι' αὐτὸν δὲ Τσάρος συνεργούλευσε τὸ βασιλεῖα. Νέτρο νὰ λάβῃ οὐράνια μέτρα γιὰ τὸ γιο του. "Οβασιλεὺς Πέτρος ἀποφάσισε τότε νὰ στερήσῃ τὸ Γεώργιο τῶν διαδοχῶν τοῦ διαιτηστῶν.

Προς τοῦτο ἐπωφελήνη ἐόντος σκανδάλου μεγαλείτερον τῶν ἄλλων ἐγκλήματος μᾶλλον. Ο διάδοχος μὲ μᾶρα μὲ τομορέη κλωτσιὰ ἐφένευσε τὸ μαλαριπόλον τοῦ Κολάζορετ. Καὶ ὁ βασιλεὺς Πέτρος τὸ δέντρον γένεται νὰ παρατηθῇ στὸ δικαιούρων τοῦ ἐπὶ τοῦ δάμοντος ὑπὲ τοῦ μαρτυροῦν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλεξανδροῦ, τοῦ σημειούντος βασιλέων τῆς Νοτιοασίας.

Ο Γεώργιος παρατηθῆκε, ἀλλὰ μετινόησε σὲ λίγο. "Ελεγε ὅτι ἔχεται σημεῖον. Τέλος τὸν εστείλειν στὸ Παρίσι. Εξεῖ δημος ἀρχοῦς νὰ δημιουργῇ ἐρωτικά σκανδάλα καὶ νὰ συνάπτῃ χρέον. Στοὺς βαλκανίους πολέμους δέλθει νὰ πολεμήσῃ ὡς ἀπόλετος ἀξιωματού, ἀλλὰ δὲ Πάπτες δὲν τὸν δέχτηκε στὸ στράτευμα. Στὸν Εὐρωπαϊκὸ πόλεμο ἐπλήσεις καὶ πληγώθηκε μᾶλιστα.

Τέλος ταῦτα τὸ 1919 η τοῦλι τοῦ ἔβδοληθη πιὰ ἀναμφιστήτητα. "Εστέλνες γράμματα στὸ Βελγίγαδο κατηργοῦντον τὸν Ἀλεξανδρο καὶ τὸν Πάπτες ὅτι ἔφαγαν τὸ μερίδιον τοῦ ἐπὶ τῆς πατρικῆς ληρογνωμάδι δὲ ἀπέτες καὶ ἐδήμοσιος συγχόνως σχετικαὶ εἰσινολάς στὶς ἐργασίεσσι. Ο Ἀλεξανδρος στοὺς ἀρχῆς ἔστησε νὰ συμβιβασθῇ μαζὶ τοῦ καὶ τοῦ χρόνου ἑνὸν ἀνάκτορο στὸ Βελγίγαδο. Μᾶ δὲ δυστυχῆς Γεώργιος εἶσε καταληφθῆ πιὰ ἀπό μανία καταδίωξεως. Κρούσιος φανταζόταν δὲ ἥθελαι νὰ τὸν δηλητηριάσουν. Στοὺς δρόμους σταματοῦσε διαφόρους φίλους τους γιὰ νὰ τοὺς παρακαλεσῃ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

I

"Η κυρία Λεβίν ἀπανδήσασα νὰ ἔχῃ ταπτικὸν ὄμοτροπέζουν τὸν Σαμουνή, παρεκάλεσε τὸν συνέχοντα τῆς ὅπως ὁ Σαμουνήλ ἀριστοῦση τὰς ἐπιστέψεις τοῦ.

"Ο Λεβίν ὅπλισθεῖς μὲ δάρρος, εἶπε εἰς τὸν Σαμουνήλ ποὺ ἡρ-
χετο νὰ γεματίστῃ :

— "Ακούσε, φίλε μου, τὸ παρακάνεις μὲ τὶς συγχές σου ἐπι-
σημοτύπους δὲν θέλω νὰ διακόψωμε τὰς σχέσεις μας ἀλλὰ σὲ πα-
ρακαλῶ πολὺ νὰ ἔρθωσης τὶς ἐπισκέψεις σου, καὶ νὰ ἔρχεσαι
νὰ τρώμε δύταν ἔχουμε παρμά εστήνη ἡ παρμά καρα με-
γάλην."

— Καλά, κύριε Λεβίν, ταπτάλια.

— Επὶ τελούς θὰ ἔγειρατίσαν οἱ σύζυγοι μίαν ἡμέραν μόνοι. Τι ζησά! Τὸ βράδυ τὴν ὥστα τοῦ δείπνου καὶ ἐνώ φι οι σύζυγοι μελλοῦν να καθησούν στὸ τραπέζι, κτυπά τὸ κουδούνι. Είταν ὁ Σαμουνήλ. Ο Λεβίν ἀνίστηται καὶ τοῦ λέπει :

— Ποτὲ πάντας ἔδω, Σαμουνή! Τὶ συμφωνήσαμε;

— Συμφωνήσαμε παθός ἐνθυμοπόμα δια τρέπει νὰ ἔρχομαι διάσπασις ἔχετε πάταια καρα.

— Λοιπόν;

— Ουπότων, εἶπε, ὑπένθεσα στὶς θάλασσαν πέλλαν σύμφαγμον καὶ απεφάσασα νὰ σύνεταισθεντος πολὺς συμμετάσχον τῆς καρας σας καὶ φάμε μαζὶ σύν-
φωνα μὲ τὴ συμφωνία μας... II

Δύο ἀδελφοὶ ζητιάνοι ἐλάβωνται μηνιαίως ἀπὸ τὸν Ρότσιχλ δύναμις 50 φρ., τὰ δοτοῦ εἰσέπεπτον ἐκ περιτουτῆς. "Οταν ἀπέθανε ὁ ἀπέκτησα πῆγε στὸ τέλος τοῦ μηνὸς νὰ πάρῃ τὴν μηνιαίων ἐλέμησόν του. Πρός μεγάλην τοῦ ἐπιτάλισην τοῦ πάτηματος τὸν θάνατον παρέθεσεν.

— Κάνετε λάπος, κύριε ταρίμι, εἶναι 100 φρ.

— Οὐχί ὁ ἀδελφός σου ἀπέθανε. Δὲν σου χωρωτά λουπόν πα-
ρά 50 φράγμα.

— Τὶ μοῦ φάλλεις ἔπει, ἀπάντησε ο γιός του πατέρας.

— Τι μοῦ φάλλεις ἔπει, ο γιός του πατέρας, καὶ μούταις φάλλος μου:

— Κ' εἶπε μὲ στέρεσ μὲ νερά, ποιὶ γοσταλγὸν φεγγάρια, μεσ' οτια ποντού, τὰ θάνατοι πεσμάται τὸν φύλλων, τοὺς κάθεις τούσ, αὐτόρεια, καὶ μούταις φάλλος μου:

— Κ' εἶπε μὲ πάποια ἀλαργάτη λεγόσανα συντερία, ποιὶ δήνος λογό, φαρικα, εἶνο περιτε τὸ σοσταδή, ποιὶ δήνος λογό, καὶ μούταις φάλλος μου:

— Κ' εἶπε μὲ πάποια πέταλα τὸν δόδων, μεσ' οτια νύχες, ποιὶ ἀνημόποια γιὰ νὰ φαροῦ, καὶ ἀνούρεια λαράντεια, ποιὶ πάποια πέταλα τὸν δόδων...

— Κ' εἶπε μὲ πάποια πέταλα τὸν δόδων, μεσ' οτια νύχες, ποιὶ πάποια πέταλα τὸν δόδων...

Ναπολέων Διπλωτής

νὰ διαβιβάσουν ἀπειλές καὶ μῆρες πρὸς τὸν Ἀλεξανδρο καὶ τὸν Πέτρο. Προσέλαβε μᾶλιστασιανά μὲ μισθὸν 5000 δηναρίων τὸν μῆραν παὶ τὴν ἔρεθαντη δια τὸ δέν ς δηλητηριώσῃ τὰ φαγητά. "Ο πρόγκηρος δὲν τὸ πιστεψε καὶ ἀρχοις νὰ δενην αὐτην και τὸ ἀλλο το προσωπούν.

Διάδοροι στρατιωταὶ ἀποτάσσουν στὴν ὑπεροχα τοῦ δημότων αὐτοῖς προτικούν πάνε στὴ φύλακή παρὰ στὸ παλάτι τοῦ, ποιὶ εἰλε πάντα στὰ παραθήμα καὶ ἐργαναν τὴν νύχτα κραυγές τρομούντον. Οι πατούοι τοῦ Βελγίγαδου τὸ ονόματαν τὸ «παῖτι τού το παλέοντα».

Η μαριά του καθημερινάς μεγάλωνε. Δὲν εἶχε πιὰ ἐμπιστοσύνη σὲ κανένα. "Εσεώρεις σὲ διάρροια ἐστιατόρια τὰ σποτού ἀλλάζεις διαμάρκων μητρούς τὸν δηλητηριάσουν. Επήγωνε στὴν ιστορικὴ πηγὴ Λβατοῦ γιὰ νὰ πιῇ νερόν, μεταπειρίζομενος τὴν χονφα τον ὡς ποτήρη. Πολλές φορές τὴν ψυχήν την ποιανεῖσαν στὸ πατέλι τοῦ δικαιούρων τοῦ Αντέξελκορετς, γιὰ νὰ ζητησῃ δασύο,

— Τὶ συμφωνήσαντο ποτέ; τὸν ωτούσον καὶ ἔκεινος.

— Δὲν τοὺς βλέπεις; Μὲ κυνηγόν γιὰ μὲ σκοτωτούν, τοῦ ἀπαντοῦντος ὡς πρόγκηρον δένθοντας τοὺς ίσους τοὺς δέντρουν.

Τέλος ἔρχεται στὰ πατέλια τοῦ Βελγίγαδου καὶ τὸν διατηρούντας καὶ ἀνωτέρους ἀξιωματούς καὶ νὰ τοὺς πάπειδη διὰ θανάτου.

— Είτεται έχομοι; Μὲ λέπεις τὸν διατηρούντας τοῦ πατέλιον μου. "Αλλά θὰ σάφες φέροντει προτήτερο τὸ μάτι.

Κατόπιν δῶλων αὐτῶν ἀληφήτη η ἀπόφασις γένεται στὸ πατέλιον τοῦ ποτικού τοῦ πατέλιον τοῦ. Καὶ τοὺς φανταζόταν δὲ της πατέλης ποτέ μέταντασιανάς.